

Koncem září navštívil policejní prezident plk. Mgr. Oldřich Martinů v rámci zahraniční pracovní cesty kontingent českých policistů, kteří působí v mírové misi OSN v Kosovu. V programu bylo zahrnuto několik bodů, např. opětovné prověření podmínek, v nichž pracují a žijí čeští policisté působící v mírové misi OSN v Kosovu, jednání s představiteli mise a účast na „Medal Parade“, to je slavnostní předávání medailí za účast v mírové misi OSN českým policistům.

České republiky do konkrétní mise posuzována samostatně. Česká republika se při svých možnostech nemůže zapojit do každé mírové operace, proto se při rozhodování o zapojení řídí zahraničněpolitickými prioritami ČR. Důležitý je pro nás hlavně Balkán a Blízký východ. Do mírových misí se zapojujeme od roku 1999, celkem již bylo vysláno více než 100 policistů do zahraničních mírových misí na třech kontinentech.

Naši policisté a policistky se nacházejí v mnoha zemích a mise, na kterých se podílejí, mají buď ozbrojený výkonný, či monitorovací nebo vzdělávací charakter. Někde naši experti plní úkoly v přímém výkonu policejní služby, jinde vzdělávají či radí místním policistům. Mise jsou většinou pod vedením OSN, v poslední době také pod Evropskou unií nebo pod hlavníkou Organizace pro spolupráci a rozvoj v Evropě, kde

s našimi policisty. V čem spočívá konkrétně jejich práce?

Kosovo je první zahraniční mise, kam vůbec policisté České republiky na přelomu roku 1999 a 2000 vyjeli a působí tam dodnes. Tenkrát to byla iniciativa paní Madeleine Albrightové, ministryně zahraničních věcí USA, když právě mezinárodní společenství připravovalo misi do Kosova. Narychlo jsme začali hledat policisty se znalostí angličtiny. Našli jsme jich celkem dost. Věci od té doby značně pokročily. V Kosovu, ozbrojené misi OSN, jsou čeští policisté zařazeni k přímému výkonu policejní práce na taková místa, pro která mají zkušenosti a praxi ze svého policejního působení v České republice. V současné době jsou zařazeni především v útvech zabývajících se vyšetřováním organizovaného zločinu, speciálními činnostmi, jako jsou odposlechy, sledování osob a věcí, jsou zařazeni u konkrétních policejních služeb od pohraniční policie přes zásahovou jednotku až po službu kriminální policie a vyšetřování.

Pro spolupráci s OSN to musí být policisté, kteří mají odpovídající znalost angličtiny, dostatečnou zkušenost v policejní praxi, musejí umět střílet a řídit terénní vozidlo. Poskytujeme jim psychologickou podporu před, v průběhu, ale i po návratu z mise, protože je to velmi náročná služba.

Tito vybraní policisté jedou na zahraniční misi s vědomím určitého rizika. V čem rizika spočívají?

Tak konkrétně v Kosovu existuje stále riziko, že může dojít k nepokojům, nebo dokonce k ozbrojenému nebo válečnému střetu. Takové nebezpečí visí neustále ve vzduchu. Já ale vnímám ještě jedno nebezpečí, které je podle mne trvalejšího rázu, a to je stav tamějšího životního prostředí. Kosovo má asi dva miliony obyvatel, kteří žijí na území podobném náhorní planině, obklopené ještě vyššími horami. V Kosovu je místo zvané Obilič, kde je jediný zdroj elektrické energie. Místní elektrárna

spaluje velmi nekalitní lignit a nemá žádné odsiřovací zařízení. Veškeré nečistoty létají vzduchem a usazují se na všem, vzduch je zde nažloutlý, páchnoucí a těžko dýchatelný, odpad padá na louky, na kterých se pasou krávy, z jejichž mléka se vyrábějí jogurty, máslo a sýry. Žijí tam lidé, zvířata, zdrojem potravy pro místní obyvatele je i domácí zemědělská produkce. Pro naše policisty je zde do jisté míry riziko i stravování, protože si samostatně zajišťují ubytování u místních obyvatel a stravování

POLICEJNÍ MISE

Pane prezidente, od kdy a proč se naše republika zúčastňuje zahraničních operací ve světě, a co je cílem takových operací?

Současná bezpečnostní situace je charakteristická růstem nevojenských hrozeb v některých rizikových oblastech světa. Mezi takové hrozby lze zařadit např. zhroucení státní moci doprovázené různými formami organizovaného zločinu, včetně terorismu, jako důsledek regionálních konfliktů. Řešení těchto důsledků vyžaduje nové přístupy na mezinárodní úrovni. Klíčová je koordinace postupu, jak mezi jednotlivými státy, tak i mezi vojenskými a civilními složkami, garantována zpravidla mezinárodní organizací. Z tohoto důvodu jsou mírové operace a mise nastupující po ukončení vojenského konfliktu koncipovány jako civilně-bežnostní. Mise vojenských specialistů se postupně začínají prolínat experty vysílanými z nejrozličnějších oblastí státní správy a také zejména policisty.

Zahraniční mírové operace jsou funkčním nástrojem mezinárodního společenství pro podporu a udržování míru a stabilizaci bezpečnostní situace v globálním měřítku. Vysílání českých expertů do zahraničních mírových operací je významným projevem aktivní účasti našeho státu na působení mezinárodních organizací a bezpečnostních struktur, jichž je ČR členem. Vzhledem ke specifickým podmínkám a okolnostem každé mírové operace je otázka zapojení

rovněž realizujeme vzdělávací projekty. Mírové mise směřují ke stabilizaci, zajištění veřejného pořádku, bezpečnosti, restrukuralizaci, rekonstrukci, takže se jich zúčastňují nejen policisté, ale i odborníci na oblast justice či školství, zdravotnictví nebo vzdělávání, jiní se podílejí na rekonstrukci infrastruktury, zdrojů energie, pitné vody apod.

V září jste byl vedoucím delegace vedení P ČR v Kosovu. Setkal jste se tam

ze stejných zdrojů jako místní lidé. V Kosovu jsou z velké části vykáčené lesní porosty, mnoho míst v přírodě zaminováno, přísun elektrického proudu pitné vody trpí častými výpadky a evidentní problémy s likvidací odpadu všeho druhu jsou viditelné téměř na každém místě. Na jihu Kosova se navíc těží olovo a barevné kovy, což životnímu prostředí také příliš neprospívá. Toto dokresluje podmínky, ve kterých se nacházejí naši kolegové.

Vaše návštěva v Kosovu byla jistě plná aktivit. Co jste všechno viděli?

Nejprve nás čekalo setkání se členy českého kontingentu, velitel nás seznámil se strukturou policejní mise, informoval o zařazení jednotlivých členů v rámci mise, o jejich úkolech, zejména v útvarech zabývajících se vyšetřováním organizovaného zločinu. Zajímalo mě také o podmínky, ve kterých čeští policisté pracují a žijí, o jejich profesní růst. Hovořili jsme mimo jiné s velitelem policejní mise UNMIK, policejním komisařem pro operativu panem Richardem Monkem. Na programu byly například otázky týkající se rotací a dalšího působení českých policistů, jejichž profesní i osobní kvality komisař vysoce ocenil. Setkali jsme se i se zástupcem velitele českého vojenského kontingentu KFOR mjr. Martinem Kuncem. Měli jsme i čas krátce si prohlédnout přísně střežený most, který rozděluje Kosovskou Mitrovici na dvě části, severní srbskou a jižní, kterou obývají Kosovští Albánci. Zúčastnili jsme se již zmíněného medaile, slavnostního předání medailí českým policistům za působení v misi, jako ocenění OSN za jejich kvalitní práci pro mezinárodní společenství.

Jak vy hodnotíte práci našich policistů v zahraničních misích?

Čeští policisté vzorně reprezentují svou zem v zahraničí a je naší chybou, že je na ně někdy nahlíženo tak, že nám doma chybějí, že by raději měli zastávat svoji službu na svých domovských útvarech. Naši kolegové a kolegyně si v cizině vedou příkladně, jsou pracovití, spolehliví, vzdělaní, zkušení a pro službu v rámci mezinárodního společenství jsou velmi dobře připraveni. Bohužel jejich znalostí po návratu nedovedeme vždy adekvátně využít.

Česká republika disponuje množstvím kvalitních policejních expertů, kteří mají zájem účastnit se zahraničních mírových operací a splňují náročné požadavky jejich zřizovatelů. Tito policisté nejen přispívají k naplnění cílů operací globálního významu, kterých se účastní, ale též vynikajícím způsobem reprezentují jak Českou republiku, tak náš policejní sbor na mezinárodním poli. Svým působením v zahraničí rovněž získávají nezanedbatelné zkušenosti a nové pracovní kontakty, které mohou poté využít ve své další policejní práci. Naším cílem musí být vytvářet co nejlepší podmínky pro jejich zahraniční působení a současně využívat jejich potenciálu po návratu domů.

Dagmar LINHARTOVÁ
Foto internet

Odhaduje se, že je u nás každoročně odcizeno na 20 000 mobilních telefonů a počet krádeží stále narůstá, nejen u nás, ale v celé Evropě. Přesná čísla nikdo nezná, protože okradeným to zpravidla nestojí za námahu a třeba u nás je policií hlášeno jen několik stovek krádeží.

Ve středu 3. října Ministerstvo vnitra oficiálně představilo novinářům službu, která je výsledkem společného projektu Policie ČR a tří u nás působících mobilních operátorů, tedy Telefónica O2, T-Mobile a Vodafone. Jejich zástupci shodně upozornili na skutečnost, že v České republice se jedná o zcela bezprecedentní projekt, protože se na něm dokázaly dohodnout všechny tři firmy a společně do něj investovaly miliony korun. A to ani nehovoříme o unikátním příkladu možné spolupráce státních orgánů s podnikatelskými subjekty, pro kterou bylo zapotřebí vyřešit řadu organizačních otázek a na obou stranách – u policie i u operátorů – přizpůsobit pracovní postupy a technické prostředky. Česká republika nový systém zavádí teprve jako třetí v Evropě, po Velké Británii a Francii.

O co jde? Člověk, kterému někdo ukradne mobilní telefon, má nyní možnost nechat zablokovat nejenom SIM kartu, ale celý přístroj, který se už potom nedá na území ČR používat a je tak pro zloděje bezcenný. Okradený sám ze zablokování telefonu vlastně přímo nic nemá a navíc ještě bude muset vynaložit určitou, alespoň minimální námahu spojenou s cestou na policii. Žádost o zablokování přístroje totiž musí být podána osobně, aby se zabránilo různým schválnostem a špatným vtipům. Ale pokud by to učinili všichni nebo alespoň většina okradených, pro zloděje by se stalo nezajímavé vůbec se pokoušet o krádeže telefonů a časem by se tak tento druh kriminality dal hodně zredukovat. Zablokováním ukradeného telefonu tedy člověk nejen ochrání jiné potenciální kupce, ale v dlouhodobější perspektivě třeba i sebe, to před další krádeží. Ministr vnitra Ivan Langer apeluje na všechny, aby zablokováním ukradeného telefonu přispěli k tomuto záměru; jediné tak může nový systém přinést očekávaný a tolik potřebný výsledek. Služba je bezplatná.

Po ztrátě telefonu je i nadále dobré požádat operátora o zablokování SIM karty, aby ji nebylo možno použít v jiném přístroji. Žádost o zablokování samotného ukradeného telefonu pak lze podat na nejbližším oddělení Policie ČR. Potřebujete k tomu v první řadě průkaz totožnosti (občanský průkaz, pas); zástupce právnické osoby předkládá písemnou žádost o zablokování podepsanou statutárním zástupcem a opatřenou razítkem. Vlastnictví telefonu prokážete na policii například účtenkou, fakturou, záručním listem nebo původní krabicí. A konečně musíte znát výrobní číslo odcizeného telefonu, tzv. IMEI (International Mobile Equipment Identifier). Číslo se dá často zjistit z uvedených dokladů, je uvedeno uvnitř přístroje a lze jej také zjistit, když na svém telefonu nebo třeba při jeho nákupu vytočíte: **06**.

Operátoři obdrží žádost o zablokování telefonu nejpozději do 24 hodin a jeho zablokování je otázkou několika minut. Pokusí-li se kdokoliv zavolat ze zablokováného mobilu, ozve se mu: „Upozornění operátora. Tento telefonní přístroj je Policií České republiky evidován v seznamu odcizených mobilních telefonů a jeho použití je ve všech sítích blokováno. Pro bližší informace se můžete obrátit na kterýkoliv policejní útvar.“ Setká-li se člověk s takovým telefonem, například v bazaru, měl by správně informovat policii.

Seznam odcizených mobilních telefonů je kdykoliv k nahlédnutí na portálu Ministerstva vnitra www.mvcr.cz/mobily (nebo www.policie.cz/mobily); vyhledává se v něm právě podle IMEI. I ze zablokováného přístroje lze telefonovat na tísňové linky. Pokud se vám ztracený přístroj náhodou vrátí, obdobným způsobem jej zase lze nechat odblokovat.

-pl-

